

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

26. De translatione corporis D. Iohannis Chrysostomi, & quibusdam admirandis operibus, quæ in ea translatione contigerunt & quomodo Imper. Theodosius se gesserit erga defunctum Chrysostomum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

tur, primum videbatur rem excepisse cachinno: vbi profundius cogitabat, sententiam pastoris putabat non esse contemnendam. Itaque iussit mox laxatum remitti ad Ecclesiam suam, & permansit res infecta per omnes dies, quibus supererat Episcopus memoratus.

Nicephor. Callistus libr. 14. Ecclesiast. histor. ca. 43. De translatione corporis D. Ioannis

Chrysostomi, & quibusdam admirandis operibus, quæ in ea translatione conigerunt, & quomodo Imper Theodosius se gesserit erga defunctum Chrysostomum.

C A P. X X V I.

Patriarcha Prochus, cum sciret Ecclesiam dudum scissam esse propter abrogatam Chrysostomo dignitatem, consilium quaesivit, quod Ecclesiam à dissidio & seditione conseruaret, & hominum moerorem consolaretur. Rem eam Dei ductu mirabiliter est aggressus. Quinto patriarchatus eius anno plebs, quæ pie propter Ioannem tumultuata fuerat, congregata, Proclo persuasit, ut legatione apud Imperatorem fungeretur, ut sanctus ille vir ab iniusto exilio reuocaretur, populusque & Ecclesia orbitate liberaretur, periturus. Tumulus autem immobilis prorsus fuit. Et quum multæ multorum manus ad eum mouendum adhibita essent, nihilo magis loco moueri potuit. Quod vbi Imperator cognouit, statim causam eius rei intellexit. Itaque literis rubrica scriptis, virum sanctum, ut addu-

*Tumulus
Chrysostomi
immobilis.*

adduci se pateretur, obtestatus est. Literę ipsę
supra pectus eius positę, & peruigilium actū,
precesque ad Deum fusę sunt. Ita tumultus se
abducentibus facilem prębuit, & sanctus ipse,
pondus eius leuius redditum, vna cum baiulis
simul ferē visus est. Literas Theodosij ad eum
scriptas, hic referre visum est. Orbis totius
doctori, & spiritali patri, Ioanni sancto, &
aurei oris patriarchę, Theodosius Imperator.
Corpus tuum itidem vt aliorum mortuum es-
se putantes, pater honorande, transferre id &
adducere ad nos, sicuti filę parentum aman-
tes, desiderauimus. Quum autē debitum pro-
prius honorem, & quantam opus fuit summissi-
onem & modestiam, eam in rem non contule-
rimus, Imperialis fortasse fastus leges in re-
bus, quibus nos magis quā imperio ipso ho-
nustos esse decuit, sequenti: non immerito vo-
to nostro excidimus. At tu pater patrum verē
reuerendissime (nunc enim veluti viuentem
alloquimur) ad desiderium potius nostrum,
quam ad coeptum tuum spectans, veniam da
poenitentibus, qui longē magis quā alius
quisquam poenitentiam docuisti, & nos vici-
tū idoneumque castigationis, desiderio fla-
granti, erroremque suum agnoscenti animę,
eo quod hucusque reditum ad nos tuum de-
rextasti, exemplum exhibuisti: redde teip-
sum nobis quęso, redde. Vt enim longiori mo-
ra & dilatione nos amplius etiam affligas, ne-
que commiserationis visceribus tuis, neque
amori

*Theodosij li-
terę ad Chry-
sostomū de-
functū, quib.
eum Constan-
tinopolim re-
uocat.*

amori, neque expectationi nostræ dignum est: qui non solum corpus & cineres, sed solam etiam umbram tuam cernere cupimus. Literæ tales fuere. Postquam autem itinere confecto,

Inferitur hanc in littus ex aduerso Constantinopoli ad Chalcedonem cum reliquijs sancti viri peruenere, inquit Chrysostomus transijt eum Imperator, & senatus imperatorum corpus in us: transijt etiam Patriarcha, & iudices, magistrum urbem Constantinop.

stratusque omnes. Deinde generis & ætatis homines omnes, per fretum in mari perinde atque in continente videntes, & ad Propontidem os Bosphori ardentibus funalibus tegentes, sacrum tumulum imperatoria triremis excepit. Tum sanè miraculum quoddam edidit Deus, prodigijs quæ vnquam visa sunt longè maius. Quum enim certa & constans esset in mari tranquillitas, repentina subito exorta est procella, & naues innumerabiles illius classis aliæ alio diuersæ, salutis suæ consulentes disperse sunt. Ea autem quæ sacrum illud pondus & præclarum thesaurum vehebat imperatoris triremis, funibus de repente ruptis, veluti diuina gubernata manu ad viduæ agrum

Periēpestatē subitū corpus sanctū ad viduæ agrū appellit, cui is ab Eudoxia adeptus fuerat.

appulit: Viduæ inquam illius, propter quam sponsa Christi Ecclesia pastore tanto viduata fuerat. Et rursus post mortem quoque, iusto iudicio legitimam ille intulit sententiam, agrum viduæ auctoritate sua attribuens atque confirmans: Deo nimirum magnum illum glorificante, & iniquum exilium eius apertè deprecante. Et quoad eius fieri potuit, petram

paup

navis discidit. quod miraculum hodie quoque cernitur, & egregij illius ardorem eximium quovis præcone clarius attestatur. Hoc ubi factum est, serenitas rursus aduenit, & naves aliæ aliunde collectæ, cum apparatu & comitatu maximo, carminibus debitis, virum sanctum producentes, in urbem imperantem deportarunt. Eumque primum circa Amanitum magni Thomæ excepit: inde verò in sanctæ pacis delubrum delatus, postea porro imperiali curru tumulus vectus, in sanctorum Apostolorum sanum illatus est. Ibi Imperator sacro tumulo chlamide tecto, & fronte atque oculis vrnæ impositis, communem supplex precationem pro parentibus fecit. Dum enim illi mortui fuerant, in pupillariæ tate eum tenerum relinquentes. Scorsum verò pro matre quoque precatus est, ut tumuli eius motus atque strepitus consisteret. Triginta enim & quinque annos iam is quatiebatur, quo tempore scilicet & ipsa Ecclesiam concutiebatur. Nec ille id non exoravit. Confestim namque vrna eius constitit. Atque ubi sacer Proclus virum sanctum in eundem secum thronum collocavit, plebs circumfusa ore vno exclamavit: Recipe, inquit, thronum tuum, o pater. Fertur ipse quoque tum, quæ dudum clausa fuerant, labris rursus apertis, ad populum dixisse, Pax vobis: sicuti id circumstantes homines, & Proclus Patriarcha se audiuisse testantur. Porro sacris mysterijs peractis, ad reliqui-

*Theodosius
pro parentib.
suis defunctis
precatur
ad D. Iohannem
tumulum.*

*Cadaver
Chrysostomi in
Epâli throno
collocatū, pa-
cem precatur
populo.*

quiarum eius repositionem itum est. Et Episcoporum manibus magnus antistes ad basim sacræ & diuinæ mensæ, veluti sacer & inuiolabilis thesaurus, conditus est, Episcopis Episcopus, martyribus quamuis sine sanguine martyr, prophetis Christi & Apostolis magna aurea Ecclesiæ Christi tuba, omnes omnium aures personans, & pia dogmata & præcepta clarè musicis planè modulis accinens. Factum id vigesimo septimo mensis Ianuarij die. Ingenti autem facinore isto, illi etiam qui propter ipsum secesserant, persuasi, Ecclesiæ omnes coniuncti atque vniti sunt.

Ex historia Tripartita lib. 9. cap. 30. Entropium lib. 13. rerum Romanarum. Theodosius Imperator ob cædem Thessalonica excitatus, ab Ambrosio excommunicatus, parit, disit, quæ, Imperatoris & sacerdotis differentiam ab Ambrosio.

CAP. XXVII.

Magistratum imperiales occisi apud

Thessalonica septem hominum milia occisa Thessalonice iussu Theodosij.

Thessalonica ciuitas est grandis & populosa, in qua cum fuisset orta seditio, quidam Iudicum lapidati sunt atque trucidati. Hinc indignatus Theodosius, iracundiæ non refrenauit impetum, sed insit iniustos gladios super omnes euaginari, & vna cum innocentibus interimere. Septem milia etenim hominum (sicut fertur) occisa sunt, non precedente iudicio, sed tanquam in messibus omnes simul occisi sunt. Huiusmodi cladem plenam valde gemitibus, audiens Ambrosius, cum

prin-